

Les dades culturals: més informació no garanteix més coneixement

Published by [Interacció](#) [1] on 16/01/2018 - 15:45 | Last modification: 22/06/2026 - 16:17

La transformació digital ha multiplicat la capacitat de recollir dades sobre els usos culturals, els públics i els comportaments dels usuaris. El repte ja no és obtenir informació, sinó decidir quines dades cal recollir, amb quina finalitat i sota quins criteris ètics. L'estudi assenyala que l'àmbit cultural local encara es troba en una fase relativament inicial pel que fa a l'anàlisi de dades, fet que ofereix una oportunitat singular: construir sistemes de dades des del principi incorporant criteris de necessitat, responsabilitat, transparència i respecte per la privacitat.

L'anàlisi dels ajuntaments de la demarcació de Barcelona mostra una realitat marcada per la fragmentació. Les dades es recullen amb criteris diversos, procedents de fonts diferents i amb escasses possibilitats de comparació. Bona part dels esforços dels equips municipals es destinen simplement a ordenar i sistematitzar informació dispersa, deixant poc marge per a l'anàlisi estratègica o la reflexió sobre les implicacions ètiques de les dades.

L'estudi defensa que les dades poden contribuir al disseny i a l'avaluació de les polítiques culturals, però adverteix que el seu valor depèn de la capacitat d'interpretar-les. La demanda principal dels professionals entrevistats no és disposar de més dades, sinó de dades més fiables, més comparables i millor explicades. Reclamen evidències argumentades i contextualitzades en lloc de grans volums d'informació acumulada sense capacitat real d'anàlisi.

El document identifica tres grans reptes de futur. El primer consisteix a harmonitzar definicions, indicadors i sistemes de recollida per fer possibles comparacions i seguiments en el temps. El segon deriva de l'aparició constant de noves tecnologies i de noves formes de participació cultural que generen dades diferents de les tradicionals. El tercer és l'establiment de criteris ètics sòlids que garanteixin la protecció de les persones i la transparència en l'ús de la informació.

La lectura resulta especialment rellevant. La qüestió central no és tecnològica. És política. Quines dades considerem rellevants per entendre la vida cultural? Qui decideix què es mesura i què queda fora de les estadístiques? Quins drets tenen els ciutadans sobre la informació que generen quan participen en activitats culturals?

Una de les aportacions més suggeridores de l'estudi és recordar que moltes pràctiques culturals continuen escapant dels sistemes de mesura convencionals. El ventall real de pràctiques culturals és molt més ampli que allò que reflecteixen les estadístiques oficials, fet que obliga a interrogar-se sobre els límits dels indicadors disponibles

i sobre les conseqüències de governar allò que només sabem mesurar parcialment.

Més que un treball sobre dades, aquest document és una reflexió sobre les condicions necessàries perquè les dades es converteixin en coneixement útil per a l'acció pública. La seva conclusió implícita continua sent plenament vigent: sense criteris compartits, capacitat analítica i recursos humans qualificats, l'acumulació de dades no genera millor governança cultural.

Referència

Les dades culturals: consideracions ètiques, problemes i oportunitats. (2017). Diputació de Barcelona, Centre d'Estudis i Recursos Culturals.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: avaluació de polítiques culturals

Tags: governança cultural

Tags: valor públic de la cultura

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2018/dades-culturals>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e180001.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7408>